

Editorial

Milí čtenáři,

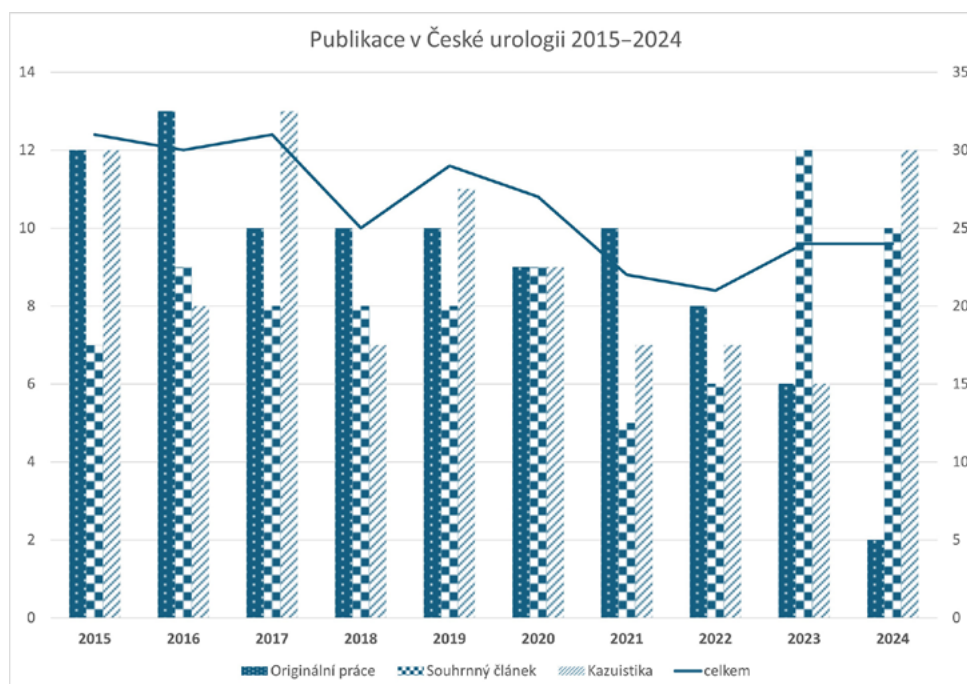
jako Klub 27 se v populární kultuře označuje různorodá skupina bluesových a rockových hudebníků, kteří opustili tento svět předčasně, ve věku 27 let. Do jeho řad se tak postupně zapsali Jimi Hendrix, Jim Morrison, Kurt Cobain, vposledku třeba Amy Winehouse a další. Kam tím mířím: věděli jste, že první číslo České urologie vyšlo v roce 1997?

Graf doprovázející tento text zobrazuje počty publikací otištěných v časopise Česká urologie za posledních deset let (údaje za letošek jsou projekcí založenou na jarním a letním čísle). Spojitá křivka ukazuje celkový počet článků s výjimkou dopisů redakci, oznámení, laudationes etc., jednotlivé pásy sloupcového grafu zobrazují počty článků v jednotlivých letech dle kategorie: originální sdělení, review a kazuistiky. Vedle klesajícího celkového počtu zaslaných a otištěných prací je patrný výrazný trend poklesu původních výzkumných sdělení. Jaké jsou příčiny těchto jevů?

V dřívějších dobách, kdy publikovaný článek byl podmínkou přístupu k atestaci, měl časopis alespoň část příspěvků jistou, neboť několik jedinců atestační zkoušku každý rok skládalo. Po opuštění tohoto

požadavku částečně klesla i motivace příspěvky do časopisu posílat a vedoucí pracovníci vesměs potřebují energii na jiné úkoly, než k úmornému přemlouvání mladších sekundářů v kolektivu, aby své pracoviště prostřednictvím publikační aktivity v oborovém časopise zviditelnili. Nemluvě o tom, že články z České urologie se (přinejmenším na Univerzitě Karlově) nepočítají pro účely akademického postupu... Připočteme k tomu fakt existence dvou podobně zaměřených časopisů na tak malém trhu, jako je náš, a je jasné, že buď budou společně paběrkovat, anebo jeden zamíří z kola ven.

Vezměme si nyní jednotlivé kategorie článků postupně. Především, proč autoři nepošílají tolik původních prací jako dříve? Nabízejí se dvě možná vysvětlení. Buď se „nedělá věda“ a tedy není o čem psát. Anebo se věda i v našem chirurgickém oboru pěstuje, ale má takovou úroveň, že snese skrutinikum recenzentů a redakčních rad anglickojazyčných časopisů, kde její dosah a potenciální ohlas bude vyšší než při publikaci v národním jazyce. Vzhledem ke kvalitě publikačních výstupů zasílaných každoročně do soutěže České urologické společnosti

Obr. 1. Graf počtu publikací v České urologii 2015–2024 (bližší vysvětlení v textu)

Fig. 1. Numbers of original papers, review articles and case reports in Czech Urology journal from 2015 to 2024; see text for more details